

ה"ט 56103/09/22 - פלונית נגד אלמוני

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

ה"ט 56103-09-22

לפני השופט שלמה אלבז, שופט עמית

המבקשת: פלונית

ע"י ב"כ עוה"ד פרדס

נגד

המשיב: אלמוני

פסק דין

זוהי בקשה לצו הגנה שהגישה אישה כנגד בעלה, על פי סעיף 3 לחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991. בית המשפט התבקש לאסור על המשיב להימצא בדירת המגורים.

לאחר שמיעת עדויות הצדדים ודיון בבקשה החלטתי שלא להיעתר לבקשת המבקשת. התוצאה היא שהמשיב יהיה רשאי לחזור לדירת המגורים מיד לאחר סיום תקופת ההרחקה שהוטלה עליו על ידי משטרת ישראל.

1. בני הזוג נשואים מזה ... שנה והם הורים ל-... ילדים. בתם ... עומדת להינשא במזל"ט בזמן הקרוב.

2. המבקשת טענה בבקשתה שהמשיב נוהג בה באלימות מזה ... שנה וכי הורשע לפני כ-15 שנה בעבירה שיש בה אלימות. המשיב הכחיש טענה זו וטען שהמבקשת הגישה נגדו תלונה במשטרת ישראל לפני 15 שנה. המשיב הכחיש אירועי אלימות נוספים וביקש להבהיר מה ארע במקרה שארע לפני 15 שנה, דבר שלא אפשרתי לו, משום שאינו נראה לי רלבנטי לצורך ההליך שלפני.

3. בדיקת ההליכים שהתנהלו בין בני הזוג, בבית משפט זה, מעלה שבמהלך כל שנות הנישואין הגישה המבקשת כנגד המשיב בקשה אחת לצו הגנה, היה זה בשנת 2007. באותו מקרה ניתנה בהסכמה החלטה לפיה המשיב יורחק מדירת המגורים למשך מספר ימים והותר לו לשוב לדירה בצורה הדרגתית.

4. ההסדר שהושג בשנת 2007 נשא אופי של התרצות מצד המשיב והוסכם גם שבני הזוג ישתתפו בטיפול משפחתי וככול הנראה המשיב ישתתף בטיפול פרטני. מאז אותו אירוע לא נרשם כל מידע בדבר הליכים שהתנהלו בין הצדדים ולא נמצא שהמבקשת הגישה כנגד המשיב בקשה נוספת לצו הגנה.

5. אין חולק שמזה מספר חודשים מתנגד המשיב לכך שבתם הבכורה של בני הזוג תיכנס לדירת המגורים. סיבת ההתנגדות לא הובררה, אך נראה שהייתה קשורה בצורה כלשהי בחתונה או בטענות המשיב בדבר התנהגותה של הבת. אין גם חולק שבמהלך התקופה האמורה הבת לא התארכה בבית הצדדים.
6. בהתקרב (חג) הייתה הסכמה שהבת תגיע להתארח. המשיב ציפה, שהבת תתנצל בפניו וצפייתו זו נכזבה. המשיב העיד שהשיחה שהתקיימה בינו לבין הבת לוותה בהתפרצות מצד הבת וכי בעקבות דברים אלה ביקש מהבת שלא לבוא לבית. המבקשת טענה שלא ידעה על השיחה שהתנהלה בעניין זה בין האב לבין הבת. אם אמנם נכון הדבר כי אז יתכן שזו הייתה הסיבה להחלטות שבה התגלגלו הדברים, כפי שיובהר בהמשך.
7. בסופו של דבר החליטה הבת להגיע לבית, למרות התנגדות אביה. בבואו לבית התפלא המשיב לראות את המבקשת ואת הבת עסוקות בהכנת מזון במטבח.
8. המבקשת טענה בבקשתה "הבעל תקף אותי ואת הבת הוא רוצה שהיא תצא, התעמת איתי. תפס בכוח ... החזיק בכוח בידיים..." ובהמשך גרם לכאבים בידיים, לא נתן להתקשר למשטרה ונעל את הבית.
9. במהלך הדיון במעמד צד אחד העידה המבקשת שהבת הייתה ליד השיש והמשיב בא לדחוף אותן ושאל את הבת: "מה את עושה פה?". לדבריה "הוא בא והגנתי עליה, הוא בא לדחוף אותי ואותה. עמדתי באמצע".
- המשיב הכחיש כי הייתה לו כוונה לפגוע במבקשת וטען שהמבקשת ניסתה לתקוף אותו.
10. המבקשת אישרה שבשנים האחרונות לא פגע המשיב לרעה בבת ולא היכה אותה ובניגוד לטענתה בבקשה לצו הגנה ולעדושה בדיון במעמד צד אחד, לפיה באה להגן על הבת העידה: "הוא לא ניגש אליה אלא הוא ניגש אלי כי זאת אני שאמרתי שאני רוצה שהיא תהיה בבית".
11. במהלך דיון זה התברר גם שהמשיב נפצע בידי עד זוב דם, כתוצאה מעט שהמבקשת אחזה בידה.
12. בדיון התעוררה מחלוקת אם העט היה בידה של המבקשת בעת האירוע, רק במקרה, כטענתה, או שהמבקשת נטלה את העט לידה בעת האירוע כטענת המשיב. המשיב העיד שבעת תחילת האירוע העט היה מונח על השולחן והמבקשת נטלה אותו לידה ולדבריו ביקשה לנעוץ אותו "לכיוון המשקפיים".
13. בעניין זה אני מעדיף את גרסת המשיב, אשר העיד שבעת שנכנס למטבח היו האם והבת עסוקות בשטיפת פטרוזיליה בתוך קערה, טענה עליה השיבה המבקשת שאינה זוכרת. אני יוצא מנקודת הנחה שכאשר רחצה

המבקשת פטרוזיליה לא החזיקה עט ביד וטענתה "אני מסתובבת עם העט כל הזמן" אינה אמינה בעיני.

14. עוד מקובלת עלי טענת המשיב שהעט היה סגור והמבקשת הפעילה אותו. הגעתי למסקנה זו נוכח דברי המבקשת עצמה "באתי להגן על הבת ואמרתי לך 'תצא, תלך אני יודעת הגנה עצמי תזוז מפה'".

15. מהתעודה הרפואית שצרפה לבקשתה עולה שהמבקשת הגיעה למרפאת קופת חולים ביום 28.9.22 והתלוננה על כך שיומיים קודם לכן "הותקפה על ידי בעלה, תקיפה בידיים, חבלות בעיקר שם", תלונת המבקשת נרשמה והרופא אישר לה חופשת מחלה למספר ימים. עוד צרפה המבקשת אישור משטרתי על הגשת תלונה כנגד המשיב.

16. מהתעודה הרפואית ומהתצלומים שהגיש המשיב הוכח שהמבקשת פצעה אותו במספר מקומות בגפיים העליונות. כך צוין שהמשיב נדקר באמה השמאלית, באצבע 3 ביד ימין וספג מכה באצבע 3 יד שמאל, אשר מצילום רנטגן התעורר חשד לשבר. באמה השמאלית אובחנו סימני המטומה, עם סימן של דקירה באמצע האמה, נפיחות קלה באצבע 3 יד שמאל עם רגישות במגע.

17. הפגיעות בידיו של המשיב תועדו בתצלומים. אצבעו של המשיב השחירה, חדירת העט לזרועו של המשיב אינה נראית כשריטה שטחית והסימנים על גופו של המשיב נראים כתוצאה של פעולה ממוקדת ומכוונת של דקירות ומכות. ובתעודה הרפואית נכתב שבוצע ניקוז עם הוצאת ראש של עט מאצבע 3 ביד ימין.

18. המשיב טען שכאשר התקרב לבת ואמר לה שביקש ממנה לא להגיע, התנפלה עליו המבקשת. המשיב ביקש שלוש פעמים סליחה על כך שאמר לבת לא לבוא. בשלב זה לקחה המבקשת את העט ליד וכיוונה אותו לעבר פניו. המשיב אחז בידיה כדי למנוע בעדה לפגוע בפניו, הוא עצב את הידיים והמבקשת דקרה אותו בכוונה תחילה. המשיב טען בפניה "ממש נעצת את העט ביד שלי" ותשובתה הייתה: "לא ידוע לי על זה". בנוסף לצילומי הפגיעה בידיו, הציג המשיב צילומים של כתמי דם על רצפת הדירה ומגבת מטבח ספוגה בדם.

19. המבקשת אישרה שהמשיב נבהל מהדם הרב, שהכתים את הרצפה, את חולצתה ואת חולצתו וטענה שבעקבות בהלה זו נעל את הדלת. המשיב טען שביקש לסגור את הדלת כדי שהצעקות לא ישמעו בכל הבניין. קיימת מחלוקת אם הדלת אכן ננעלה אך אין מחלוקת שהמשיב ביקש לנעול את הדלת. תהא התשובה בעניין זה אשר תהא, עובדה היא שהבת הזעיקה משטרה ולא נטען שהמשטרה התמהמהה להגיע.

20. גרסתה של המבקשת לא הייתה אמינה בעיני. תחילה התגלתה סתירה בטענתה שהמשיב תקף אותה ואת הבת. בכל מהלך העדות לא נטענה כל טענה שידיו של המשיב נגעו בבת. בעת חקירתה התחמקה המבקשת ממתן תשובות ברורות לשאלות שהציג המשיב. כך לדוגמה טענה המבקשת שאינה זוכרת אם עסקה בשטיפת

פטרזיליה בעת הגיע המשיב לדירה, ושאינה זוכרת אם המשיב התנצל. עם זאת הודתה שאמר "סליחה". ב"כ המבקשת אף טען שהמשיב ביקש סליחה 20 פעם.

21. המבקשת לא השיבה בבירור לשאלה אם העט היה במצב כתיבה. תשובתה הייתה: "העט הוא לחיץ הוא נפתח ונסגר כל הזמן". המבקשת התחמקה מלהשיב אם פגעה בידיו של המשיב מספר פעמים והשיבה: "לא ידוע לי ראיתי שריטה באמת יד שמאל ...". וכאשר טען המשיב: "ממש נעצת את העט ביד שלי" השיבה: "לא ידוע לי". לעומת זאת בתשובה לטענת המשיב שהמבקשת עיקמה לו את האצבע וגרמה לו לשבר, השיבה: "תוך כדי עימות, יכולת לשחרר את הידיים". תגובות אלה אינן מתיישבות עם הראיות שהציג המשיב.

22. טענת המבקשת היא שהיה על המשיב לציית לדרישתה ולעזוב את הבית "ביקשתי ממך לצאת מהבית ותפסת לי את שתי הידיים למרות שביקשתי ממך לצאת מהבית ותעזוב אותי" ואילו בא כוחה היה החלטתי יותר ולטענתו "(המשיב) ... היה צריך לעזוב אותה ולברוח מהבית, אם היו הדברים כפי שאומר לא היה צריך לנעול שום דלת אלא לברוח". המבקשת הבהירה עמדתה שרצונה הוא שהמשיב יהיה מחוץ לבית "עד אחרי החתונה" ובמקום אחר: "אני לא הולכת להיות איתו בבית, אני לא בבית, יש לי חתונה בעוד 4 שבועות, אני לא צריכה לחששים. בוא נסכם שאתה לא בבית".

23. אין חולק שבטרם הגיעו השוטרים ניגבה המבקשת את עקבות הדם מהרצפה. המבקשת הסבירה מעשה זה בכך ש(החג) עמד בפתח. תשובה זו אינה אמינה בעיני. סביר יותר שניסין המבקשת למחוק את סימני הדם נועד להעלים ראיות, בטרם הגיע השוטרים. לו אכן היה מדובר בהגנה עצמית לא היה צורך לטשטש את זירת האירוע.

24. התיאורים שתיארה המבקשת, לפיהם המשיב אחז אותה בכוח וגרם לה כאבים בידיים מתאימים לטענתו שניסה למנוע בעד המבקשת לדקור אותו בפניו באמצעות העט שבידו, ומי שהתגונן היה המשיב ולא המבקשת.

25. בכל מהלך הדיון התרשמתי מרצונו של המשיב לחזור ולחיות ביחד עם המבקשת ועם ילדיהם של בני הזוג. לשם השגת מטרה זו היה מוכן המשיב להכות על חטא ולעשות כל דבר. הוא ביקש סליחה מהמבקשת ומהבת. הוא התנצל בפני החתן המיועד ובפני אביה של המבקשת, פנה לרבנים וניסה לפייס את המבקשת, תוך כדי לקיחת אחריות על כך שלא נהג "כמבוגר אחראי". בניגוד למבקשת אשר בעת הבדיקה הרפואית התלוננה על כך שהמשיב פגע בה, הרי שבעת קבלת הטיפול הרפואי נמנע המשיב מלציין שהמבקשת הייתה זו שפגעה בו ובתעודה הרפואית נכתב "פנה לאחר שקיבל דקירה באמה שמאלית מאיש מוכר לו".

26. ב"כ המבקשת ביקש לשכנע את בית המשפט שהימנעות המשיב מלהאשים את המבקשת בעת הבדיקה הרפואית, מוכיחה דווקא את גרסת המבקשת שהמשיב קיבל דקירה מהעט בזמן המאבק. אין לקבל גרסה.

התנהלותו של המשיב בעניין זה והעובדה שהמשיב לא הגיש תלונה במשטרה כנגד המבקשת מעידים על רצונו להתפשר עם המבקשת וככל האפשר לכבות את הבערה.

27. כדי להפיס את דעתה של המבקשת ולקדם אפשרות לשלום בית, שב והביע המשיב במהלך הדיון הסכמה לשהות מחוץ לדירת המגורים במהלך פרק זמן מסוים, שיקבע על ידי בית המשפט. עוד הציע שלאחר מכן ימצא מחוץ לדירה אם רב מוסכם על בני הזוג ימליץ על כך.

28. המבקשת דחתה הצעה זו ובסיכומיו טען ב"כ המבקשת שיש להרחיק את המשיב מדירת המגורים למשך "כ- 3 חודשים או כמה שבועות עד שתמצא המבקשת דירה להשכיר, היא רוצה לעבור את חתונת הבת ולחפש דירה שכורה". גישה זו מוכיחה שהמבקשת מעוניינת להשתמש באירוע שהתרחש ככלי להשגת מטרות החורגות מתכלית החוק למניעת אלימות במשפחה.

29. מושכלה ראשונה היא שבשונה מתכליתו של ההליך הפלילי, צו הגנה לא נועד להעניש בן משפחה על מעשה שעשה אלא למנוע סיכון מפני חזרה על מעשה שכזה. בבוא בית המשפט לדון בבקשה לצו הגנה עליו לבחון את נסיבות האירוע עצמו במסגרת המערכת הכללית של חיי המשפחה ולא לבודד את האירוע מהסיבות להיווצרותו.

30. בעקבות האירוע הורתה משטרת ישראל על הרחקת המשיב מדירת המגורים עד ליום 10.10.22 וכתוצאה מכך שהה מחוץ לדירת המגורים בראש השנה, ביום כיפור, בערב חג הסוכות וביום הראשון של סוכות. נראה שבנסיבות אלה די היה בתקופת הרחקה זו כדי לכבות את אש המריבה.

31. גרסתה של המבקשת ביחס לאירוע עומדת מול גרסתו של המשיב. עדות המשיב הייתה אמינה ועקבית יותר מעדותה של המבקשת והתחזקה בתצלומים ובתעודת הרפואית. במחלוקת שבין הצדדים היה יכול להיות לעדותה של הבת משקל רב. המבקשת נמנעה מלזמן את הבת לעדות בטענה שהבת עומדת להינשא ולא רצתה להגיע. המבקשת לא טענה כי נעשה ניסיון לשכנע את הבת להעיד ויש לקחת עובדה זו בחשבון, בין יתר השיקולים.

32. בבואי להכריע בגורל הבקשה הרי שבנוסף לנסיבות שפורטו לעיל, אני נותן משקל לרצונו של המשיב להרגיע את הרוחות. לא שוכנעתי מטענתה של המבקשת שהיא חיה בפחד, התרשמתי שהמשיב אינו מהווה סכנה למבקשת. עוד אוסיף שנראה שרצונו העז של המבקש שלא להחריף את היחסים עם אשתו הגביל אותו בהתגוננות בבקשה.

33. המבקשת הביעה בריש גלי את רצונה שהצו ישרת את כוונתה למצוא פתרון קבוע לסכסוך שבינה לבין המשיב. נראה שהמבקשת מעוניינת לנצל את שהותו של המשיב מחוץ לדירת המגורים כדי לשכור לעצמה דירה, לפי

שיקול דעתה, להעביר לשם את הילדים והחפצים ופירוש הדבר שבאמצעות צו ההגנה מתבקש בית המשפט לתת למבקשת הכשר לעשיית דין עצמית בדמות חלוקת המיטלטלין ושינוי מקום המגורים של הילדים, ללא שמיעת עמדת המשיב בעניין זה וללא דיון משפטי. אין ליתן יד לכך.

34. התוצאה היא שהמשיב רשאי לחזור לדירת המגורים מיד לאחר תום ההרחקה שהוטלה עליו על ידי משטרת ישראל.

35. ניתן לפרסם את פסק הדין לאחר הסרת שמות ופרטי זיהוי ובתיקוני ניסוח קלים לפי הצורך.

36. התיק ייסגר ללא צו להוצאות.

ניתן היום, ט"ז תשרי תשפ"ג, 11 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.

בנוסח זה של פסק הדין בוצעו תיקוני עריכה והוסרו שמות הצדדים. ניתן לפרסמו בצורתו זו.